

BOBR DĚKUJE

Moravskoslezskému kraji, který podporuje naši celoroční činnost financováním projektu "Turistika pro všechny kluky a holky 2015", Statutárnímu městu Opava, které přispělo na mezinárodní celoroční spolupráci, Klubu českých turistů a Asociaci TOM za finanční příspěvky na činnost našeho oddílu KADAO.

VŠE ZLÉ, ať se Vám vyhne!!

A-TOM 4207 KADAO OPAVA & Tom Weicht

CO SE V TOMTO ČÍSLE DOČTETE?

- **Podzimní pěšopuťák**
Putování Rychlebskými horami
- **Qaczka musí z vody ven**
Příběh o tom jak jsme ji tahali
- **Výprava na Polanu**
Práce v lese nikomu neuškodí
- **Expedice do neznáma**
Vydařená bobanská družinovka
- **Brouzdalská družinová výprava**
Sobota strávená v okolí Melče
- **Mikulášská**
Příhody z nadělování uhliků
- **Drakiáda s nováčky**
Podzimní akcička na sruhu
- **Vánočka na Kaménce**
Tradiční výprava se vším co k ní patří
- **Silvestr vedoucích**
Závěr roku opět spolu
- **Zimní ssraz v Ostravici**
Klání ve sněhu a ledu
- **Uzlařská Regata**
Mistrovství ČR v uzlování
- **Prázdninové běžkování Skřítek**
Kluci a holky si vyrazili ven
- **Lyžování v Itálii, Val di Sole**
Letošní lyžovačka byla nej..
- **Naši nováčky**
Představení nových oddílových tváří
- **Výprava nováčků do ZOO**
Jeden den mezi zvířaty
- **Za Zlatými trenkami**
Turnaj v ringu ve Valmezu

PODZIMNÍ PĚŠOPUŤÁK

Kralický Sněžník a Rychlebské hory, 25.–29. 10. 2014

Letos (vlastně už minulý rok) jsme se na naše podzimní putování vydali do Rychlebských hor. Odjeli jsme v sobotu 25.9. Cesta do Javorníku byla dlouhá. Vystřídali jsme 4 vlaky a 1 autobus.

V Javorníku na nás čekala obrovská hala s horolezeckou stěnou, ve které jsme spali. Ještě v den příjezdu jsme si vyšli na menší procházku okolím. Prošli jsme se „Koncem světa“, vyšli na zříceninu, kde jsme našli v kešce Travel Bug, což je jakási věcíčka, která má za úkol dostat se tam kam chce. Vlastně ten, kdo ji v kešce najde, ji má dostat tam, kam chce. Tato chtěla někam na východ. Dále jsme si prohlédli kapličku Sv. Antonína a zpátky došli po modré a červené zpět do haly. Zbytek večera jsme sportovali a ležli.

Druhý den jsme si vyšli na rozhlednu Borůvková hora, kde bylo krásně. K ní nás přiblížil autobus. Zpět do Javorníku jsme pak šli pěšky. Po cestě jsme si zahráli šišku. Těsně vedle našeho ubytování byl tamější zámek Jánský vrch. Dostali jsme skvělé klouzající papuče. Večer proběhl jako ten minulý.

Další den nás autobus odvezl do Horní Lipové, kde je muzeum Slezského Semmeringu. Muzeum není velké, ale je tam spousta věcí. Dál jsme se zastavili v lesním baru, kde jsme si opekli klobásky a pak s plnými žaludky pokračovali dál na Smrk. Tam bylo nádherně. Dále jsme pokračovali na Třeštík, odtud Tom připravil morseovku až na chatu Paprsek. Tam jsme udělali pauzu a šli dál až do Starého Města, kde jsme další dvě noci spali. Byla to tělocvična, takže jsme opět a zase celý večer trávili sportováním.

Čtvrtý den byl vrcholem našeho putování. Šli jsme totiž na Kralický Sněžník. Počasí nám přálo stejně jako všechny dny předtím. Sluníčko, obloha úplně bez mráčku.

U legendárního sloníka jsme udělali společnou fotku. Pak jsme sešli k bobové dráze Dolní Morava. To byl super konec náročného dne. Přijel pro nás autobus a odvezl nás

k tělocvičně.

Pátý a poslední den jsme šli už jen kousek na nádraží, avšak jsme trochu nestíhali, tak Tom zavolal autobus, protože vlak bychom nestihli. Všechno ale dobře dopadlo a my šťastní a spokojení dojeli dobře domů. **TeTe**

QACZKA MUSÍ Z VODY VEN

Ahoj děcka. Určitě všichni znáte katamarán QACZKA od našich kamarádů Toníka a Míši, kteří nás na něm už několikrát svezli. Ne všichni ale už víte, co je kolem něho práce např. že se musí na zimu schovat z vodní hladiny do nedaleké obecní stodoly.

Je to celkem náročná práce, ale po několika sezónách už mají kluci postup vychytaný. Všem z účastněným ještě jednou děkujeme. Takže sešli jsme se 1.11. 2014 v 7:30 ráno v hojném počtu Toník, Míša, Tom, Marcel, Keliš, Motýl, Mririna, Jizvička, Jeřábík, Šárka, Šampon (omlouvám se jestli jsem na někoho zapomněl) a vyrazili na Slezskou Hartu.

Nejprve jsme nanosili všechno potřebné nářadí a pomůcky dolů k vodě, jako třeba rozložený vozík, palety atd. Dole u vody se vozík smontoval a připravil na spuštění do vody. Pak jsme museli chvíli čekat než dorazil traktorista. V tomto prostoji jsme pomohli vytáhnout z vody dvě mola od Šárky, u kterých můžeme v létě kotvit. A začala ta nejpodstatnější část, vytáhnout samotnou loď z vody.

Byly vybráni dva odvážní dobrovolníci, kteří se převlékli do neoprenů a skočili do vody. Vozík se spustil pod hladinu a lodí se na něj opatrně najelo. Pomocí popruhů se loď připevnila k vozíku a traktorem vytáhla na břeh. Na břehu jsme katamarán rozmontovali, a pojící trámy po dvojicích odnesli do stodoly. Teď přišel na řadu náš kamarád jeřábík a nadvzděl středovou kabinu a naložil ji na vozík zapojený za Tomovým autem. Tom šlápl neohroženě na plyn a rozjel se do kopce. Skoro mu to vyšlo, ale zůstal stát v polovině kopce. Naštěstí jsme ho roztlačili.

Stejný postup se opakoval i s oběma trupy s tím rozdílem, že se vozík musel trochu upravit a tahal ho do stodoly traktor. Náš jeřábík nám pak zase všechno vyložil do stodoly a bylo hotovo. Následovalo uklizení všech věcí a nepořádku a nastala chvíle na kterou jsme všichni čekali. Dorazil za námi náš kamarád Robin a přivezl nám gulášek a spoustu dobrého jídla. Stolovali jsme u pana Šárky. No a spokojeni jsme se rozjeli domů. Akci jsme stihli v novém nejlepším čase skoro ve dvě hodiny odpoledne bylo hotovo.

PS. QACZKU musíme na jaře zase na vodu dostat :-).

Šampon

VÝPRAVA NA POLANU 15-17. 11. 2014

Tato výprava byla jednou z těch zvláštních událostí, které se uskuteční jen párkrát za rok a možná ještě méně často a těší se na ni všichni žáci šestých tříd a starší, jelikož nechají mladší členy oddílu doma. Navíc byl v pondělí státní svátek, tak jsme si mohli dovolit vyrazit do Beskyd rovnou na tři dny.

Sešli jsme se v sobotu poměrně brzy ráno, protože nás čekala celkem zdlouhavá cesta vlakem. Ovšem, když jsme dorazili na místo a viděli jsme kopec, někteří říkali horu, který jsme museli zdolat, věděli jsme, že chata, kde se chystáme strávit víkend, bude na opravdu parádním místě. Výprava byla také supr v tom, že jsme šli na těžko. Někteří s velkým batohem měli potíže, například Lama, který přepadával dozadu nebo Stopař, pro kterého ještě zbyla pod kopcem kytara. Nakonec jsme si ale navzájem pomohli a dostali jsme se ke třem útulným chatkám. Všichni jsme byli sice zpocení, ale vůbec nikomu nevadilo, že se nebylo kde umýt.

Odpoledne kluky čekala hromada dřeva, kterou bylo třeba naštipat, byla to sice dřina, ale oddíl za tuto brigádku dostal novou baraku. Večer si každý uvařil a snědl nebo taky jenom snědl, co měl, zahráli jsme Timeline a šli jsme spát. V Neděli nás překvapilo poněkud špatné počasí. Pršelo, bylo zataženo a taky mlha, to nás ovšem neodradilo, abychom se zašli podívat na pramen Rožnovské Bečvy, kde jsme se setkali s prvním sněhem. Cestou zpátky nám ale udělalo radost sluníčko, které na večer vysvitlo. V neděli jsme se také dozvěděli, proč jsme sebou tahali brambory, byly využity na gulášovou polévku, která se bohužel zkazila, ale pořád jich zbylo dost na tři pekáče francouzských brambor, které si všichni pochvalovali. Večer jsme si už jen zahráli pár skvělých her, které si pro nás připravil Tom, a pár vytrvalých si ještě zazpívalo.

V pondělí jsme měli skvělou snídani a tou byly palačinky, které si mohl připravit každý dle chuti. Zvlášť oblíbenou kombinací se stal med s marmeládou. Než jsme Polanu opustili, stihli jsme ještě změřit síly v diskgolfu a zvlášť oblíbenými se staly závody v lanovém centru, kde jsme si všichni náramně zabíbli. Mezitím ti, kteří zrovna nehráli, pokračovali ve štipání dřeva, úklidu chat a okolí. Na mě zbylo ukládání dřeva do dřevníku, kde jsem skončil překvapivě sám zadrž. Veškeré víkendové zápolení v různých hrách bylo nakonec vyhodnoceno a v každé kategorii byl vyhlášen vítěz. Poté už nezbývalo nic jiného, než se odebrat na cestu domů.

STOKI

Vyzvědači

Všichni se odpoledne 7. listopadu úspěšně sešli v klubovně. Teda až na Tomíka, což by u něj nebylo tak divné, kdyby nebyl organizátor. Nu což, zvládnou to sám. Všechno je totiž téměř perfektně připraveno. Otázkou je, zda-li to bude fungovat...

Sešlo se nás asi 60, tak tedy vysvětlím pravidla, což je poměrně nelehký úkol, zvlášť, když většina lidí už je zná. Tmy byly rozděleny a hurá do města! Konečně přichází Tomík. Nakonec schází jen noviny pro inovativní prvek - papírové čepice. hra započala a vedoucí se snaží hlídat, co se dá, neboť se hraje vskutku vášnivě. Snad i s radostí mohu říct, že krom jednoho malého zranění a pár drobných rozepří se nic vážného nestalo. Hra skončila a my se vydáváme počítat body, což se docela protáhlo díky našemu sofistikovanému systému, ale děti nezmrzly, a tak jsme nakonec úspěšně vyhlásili vítěze. Červení! Ale jen o dva body, což je neskutečně malý rozdíl... Samozřejmě, mělo to spoutu much, ale my se jich do příště vynasnažíme vychytat co nejvíce.

MOTÝL

BOBANSKÁ "EXPEDICE DO NEZNÁMIA"

29. 11. 2014

Naše expedice se vydala po stopách Cesare Maestriho, jednoho z prvních horolezců, který se o výstup na Cerro Torre. Jedná se o obří skalní jehlu v srdci jižní Patagonie, která je považována za jeden z nejobtížnějších horolezeckých terénů světa. Naše expedice byla složena z těch nejodvážnějších 3 bobanských horolezek a 5 horolezců (bačkory zůstaly doma:-)

Po příjezdu do města Krnov Cvilínas jsme si nejprve sháněli mezi domorodým obyvatelstvem nosiče - šerpy. Šerpu poznáte již z dálky podle vzhledu. Je to statný muž, který má bujný knír či vous a je přivykly tvrdým horským podmínkám. Nejvíce šerpů se podařilo přemluvit Opičce.

Poté, co jsme překonali ponorkovou nemoc a ledovou pláň jsme se dostali až k první "kolmé stěně". Touto stěnou pro nás bylo 222 schodů vedoucích na Cvilínský vrch. První tuto stěnu zdolal Uršulák, někteří z nás přepálili start a chtěli zakládat 1. výškový tábor:-)

2. výškový tábor jsme rozdělali v troskách hradu Šelenburk. V mrazivých podmínkách jsme rozdělali oheň uvařili čaj a opekli pár buřtů. Po dalších pár kilometrech nás přepadla sněhová bouře, tuto hru opět vyhrál Uršulák.

Vrchol hory v naší hře představoval kopec Strážště s rozhlednou Hanse Kudliche. Na vrchol jsme dorazili všichni současně a strhl se obrovský boj o "umístění vlajky". Nejvíce spolu bojovali Nela s Říšou, nakonec v této hře zvítězili oba. Vrchol byl tedy úspěšně dobyt a my se mohli vydat na cestu dolů. Sešli jsme na vlak do Úvalna, který nás odvezl zpátky do Opavy.

Vítězi naší celodenní hry se nakonec stali Uršulák s Nelou. Odměnou za první místo jim byly polomáčené "suchary". Výprava byla super, škoda jen, že nás nejelo o něco víc.

Medvěd

BROUZDALSKÁ DRUŽINOVKA

My, Brouzdalové, jsme se v sobotu 29.11. vydali na naši družinovku do Melče.

Ráno jsme do klubovny přišli, když Orlici odcházeli na svou výpravu. A opouštěli klubovnu, když se scházeli Bobani na tu jejich. Jeli jsme 8:12 z Hradce až do Melče. Tam jsme začli první celodenní hrou. Tou bylo kreslení pochodové mapy.

Šli jsme k poutnímu místu Maria Talhof, tam jsme se jen koukli a šli dál. Pak jsme začli hrát další hru, kdy vedoucí vyhazovali lístečky. Došli jsme k rozcestníku, kde bylo psáno, že máme za sebou už 5,5 km, což bylo neuvěřitelné. Šli jsme totiž asi hodinu. Dál jsme ale šli kolem Weissshuhnova splavu až na tábořiště Rosoly, kde jsme měli tábor v roce 2009 a 2012. Tam jsme si udělali oheň, opekli buřty a u toho zahráli hru s azimutem. Dále jsme pak pokračovali do Žimrovic a na Hradec. V parku pod zámkem jsme si ještě zahráli rychlou hru, kde zvítězil nejhbitější a nejrychlejší. Pak jsme jen zmrzli s radostí usedli do cukrárny "U Pekaře". Tam si každý dal něco teplého a vítězové, Tonda za starší a Robert za mladší, dostali odměnu v podobě horké čokolády. Taky jsme tam dokreslovali naše mapy.

Pak jsme už šli na nádraží a jeli do Opavy. Na nádraží jsme se potkaly všechny tři družiny, což byla bomba.

Dovolím si říct, že se výprava velice vydařila a i přes velkou zimu to bylo super.

TeTe

Nové oddílové vybavení

Podobně jako v roce 2013, také v roce 2014 se nám podařilo zakoupit mnoho potřebného materiálu, jehož cena se přiblížila 100 tis Kč, přesněji celkové hodnotě 96 677 Kč. Pro naše přespávání v přírodě jsme zakoupili 16 stanů Prima a jeden velký stan Boston. Vodáci se dočkali tří nových záchranných vest a tří přileb, za brigádu a 10% ceny jsme získali jednu samovylévací loď Baraka, ve slevě jsme nakoupili 10 neoprenů Long John a ze zůstatku financí ze zájezdu do Pyrenejí jsme pořídili vodácké průvodce Norska a Řecka a vodotěsný fotoaparát Olympus. Pro oddílovou administrativu jsme zakoupili multifunkci Brother. Lezci dostali nové karabiny a nové dynamické 25 m dlouhé lano. Pro oddílové sportování jsme nakoupili 2 komplety pro florbalové brankáře a sedm florbalových holí a vše jsme dali do nového florbalového bagu. Zakoupili jsme také dvě softbalové minirukavice, míč, disk s míčkem a pro oddílové závody také vzduchové pistole. Pro oddílové akce jsme pořídili dva skládací stoly a lavice tzv. pivní sety a pro každou družinu nerez soupravu k vaření. Do naší deskoherny přibýly karty Hobit, hra Záchranáři a hra Severní Morava a Slezsko a čtenáře komiksů potěšíme komiksy Hobit, Simpsonovi a Modrý život.

TOM

MIKULÁŠSKÁ

5. 12. 2014

Již několik stovek let je odpoledne a večer 5. prosince vyhrazeno mikulášské nadílce. Nejinak je tomu i v oddíle KADAO. A tak se někteří vedoucí sešli po 16. hodině v klubovně, nastrojili se do všemožných kožíků, plášťů, paruk, čerti se nabarvili uhlím a Mikuláši naposledy doladili své fousy.

Dohromady jsme utvořili tři skupinky a vydali se na objížděku Opavy, Kateřinek, Kylešovic, ale i Hradce nad Moravicí či Kravař. Ve většině případů jsme měli štěstí a děti byly doma a za malou úplatu v podobě písničky či básničky je čert nevzal do pekla a od anděla dostali balíček sladkostí a ovoce. Z celé řady básniček vyčnívala oddílová hymna v podání Miši Grufíka alias Švagra a nesmím samozřejmě zapomenout na kostýmy, ve kterých nás přivítali sourozenci Bernardovy.

Za pár hodin jsme objeli přes 30 dětí nižšího stupně ZŠ a rozdali skoro 50 balíčků. Bohužel ne všechny jsme doma zastihli, ale nebyl by v tom moment překvapení, kdybychom nejdříve upozornili rodiče. Častokrát se totiž stalo, že oni samotní byli nadšeni z naší přítomnosti a sami zavzpomínali, jak se báli, když byli malí. Doufám jen, že jsme dětem udělali radost a že příští rok jich zastihneme ještě více.

BOBO

DRAKIÁDA PRO NOVÁČKY A MLADŠÍ

Aby nováčkům nebylo líto, že nejeli na sobotní družinové výpravy, uspořádala se pro ně drakiáda. Proč si nepouštět draka na 1. Adventní neděli?

Venku sice byla zima, ale i tak jsme se sešli před klubovnou v hojném počtu, samozřejmě, že i s draky. Odjeli jsme na srub, kde nás přivítala Markéta s Vincem a malou Noemi. Vítr sice moc nefoukal, ale i tak jsme si užili spoustu zábavy. Naši vlastnoručně vyrobení draci padaly jako šišky, ale ani ti kupovaní moc nelítali. Určitě bylo pár stupňů pod nulou, takže se všichni po chvíli sešli u ohně, i tak některým byla zima (hlavně vedoucím), proto jsme si šli zahrát pár her a poté se nadlábli.

Měli jsme řadu času, tak jsme se vydali do Raduně, do místní hospody, na teplý čaj, štrůdl nebo kofolu. Vrátili jsme se okolo třetí ke klubovně a rozešli se domů, do tepla. I když byla zima, tak jsme si to parádně užili!

Stoka

VÁNOČKA NA KAMÉNCĚ

Letošní Vánočku bychom mohli nazvat také výpravou „jak se 60 lidí vleze do chalupy pro 30 lidí“. Ale jak se říká, „dobří lidé se vlezou všude“, tak nám se to také podařilo a to včetně tří miminek. Holt vánoční výpravu si nikdo z řad dětí ani vedoucích nechtěl nechat ujít, a dobře udělali.

Starší páteční večer strávili pod taktovkou Marcela malováním Mona Lisy. Těžko by někdo na konci našel rozdíl mezi originálem a plátny, které společně vytvořili členové jednotlivých družin. Obzvláště nad orlických dílem zrak vskutku přecházel, za to myslím patří největší dík Stopaři a Ufovi. Mladší a nováčci zase s dalšími vedoucími blbli na horním patře.

Asi na padesátý pokus se všechny podařilo uspat, abychom pak většinu soboty všichni strávili venku různými hrami na azimut, GPS, orientaci, a také pečením trdelníků. Odpoledne se již vše chystalo na sváteční večer, tvořili jsme ozdoby na stromeček, pouštěli jsme lodičky, házeli papučem, líbali se pod jmelím a rozkrajovali jablka. Rovněž menu bylo sváteční – úžasný bramborový salát s rybími prsty. A po večeři jsme si zazpívali nějaké koledy a rozbalovali jsme dárečky. Atmosféra byla moc příjemná, zobali jsme u toho cukroví a užívali si oddílové vánoce.

Neděle se nesla v duchu družinových činností, družinky kreslily a psaly do kronik, nováčci trénovali uzly a učili se, jak správně sbalit baťoh. Na oběd jsme si dali výtečné pizzy – Marcelovi se podařilo zajistit pět druhů a tak si všichni pochutnávali na sýrových, šunkových, hawajských, labužnických a čertovských pizzách, teda aspoň v myšlenkách určitě. Společně jsme uklidili chatu a vydali se na zpáteční cestu autobusem. Tak zase příště o Vánocích, budeme se těšit.

WWW

SILVESTR VEDOUČÍCH

Jako každý rok, tak i letos oslavili vedoucí Nový rok společně ve Vrbně pod Pradědem. U klubovny se nás sešlo tolik, že to vypadalo jako obyčejná výprava, dokonce jsme se všichni neposkládali do aut, tak někteří museli jet vlakem. Po příjezdu a ubytování

Sice už tálo a místy jsme běžky museli sundat, ale bylo parádně. Po večeri a chvíli odpočinku jsme si založili na stěně, zahráli volejbal, florbal... A aby nebylo běžek málo, tak se řeklo, že pojedem na Praděd. Hrstka se odtrhla, že pujdou pěšky a zajdou si na Praděd, kde je málem odfoukl vítr. Běžkaři neváhali a jezdili dokud mohli a "uběhli" cca. 17km. Po posledním dnu stráveném se sněhem, nás čekal odjezd domů. Tentokrát se už všichni do aut vešli. Dorazili jsme ke klubovně kolem půl 8, vzali si své věci a rozešli se domů. OPět jsme si Silvestr náramně užili a už se těšíme na příští rok. P.S. Snad toho sněhu bude ještě o trochu víc.

TOM

všech účastníků se mohlo vyrazit na běžky, protože nám konečně nasněžilo pár čísel. Vydali jsme se na Annenskou myslivnu a zpátky po sjezdovce plné lyžařů. To bylo srandy! Někteří byli tak vyčerpaní, že usli. Naopak většina si šla něco zahrát, ať už do tělocvičny volejbal, nebo ve škole deskovky. Zábava byla v plném proudu, když se zjistilo, že je za deset minut půlnoc. To jste měli vidět ten fofr. Za chvíli byli všichni. převlečení a mohlo se vyrazit ke kostelu, naštěstí to všichni stihli a popřáli si Šťastný nový i Nový rok. Když skončil ohňostroj a všichni si popřáli, vratili jsme se do školy a zábava mohla pokračovat. Hrál se na kytaru, jedlo, pilo, spalo. Na Nový rok jsme opět využili sněhu. Tentokrát jsme dojeli autobusem na Hvězdu a na běžkách zpátky do Vrbna.

ZIMNÍ SRAZ ODDÍLŮ V OSTRAVICI

Tuto sobotu a neděli jsme se vydali do Ostravice, jelikož se tam každý rok pořádá zimní sraz oddílů.

V sobotu ráno jsme sedli na vlak a kolem 9 dojeli na nádraží. Asi za 30 minut jsme došli na místo. Ikdyž se docela rozpršelo, nám to nevadilo a sešlo se nám okolo 5 oddílů. Nástup byl neobvyklý v dřevěném altánu a hned po něm mohly začít všechny soutěže. Hry jako: Vrchní, prchni!, lyžařský slalom, přísloví, Ferrari na ostro a nebo tangramy... Bylo to super! V průběhu soutěžení konečně přestalo pršet a tak mohl být závěrečný nástup už konečně venku. Nejlépe se vedlo Hrochovi (1.místo), Šampónovi (4.místo) a Danečkovi (6.místo). Když sraz skončil slovy „třikrát nazdar!“, náš oddíl ještě zůstal v lese, rozdělal si oheň a další 2 hodiny se bavil hrami jako je šiškovaná, trojnožka a nebo

ultimate ninja. Za tmy jsme vyšli zpět do centra. Cestou jsme se ještě stavili v místní hospůdce na kofolu, čaj a nebo polévku. Do tělocvičny jsme přišli kolem 7. Když jsme se konečně vybalili, zregenerovali a začali se rozdělovat do týmů na florbal, vypl se proud v celém městě. A tak jsme zbytek večera buď hráli na kytaru a zpívali a nebo hráli různé slovní hry.

Ráno jsme si už konečně mohli zahrát florbal a vybíjenou. Potom, co jsme uklidili školu, vydali jsme se na vlak. Kolem půl 4 jsme došli ke klubovně. Za všechny musím říct, že jsme si to moc užili a všem těm, co nejeli doporučujeme, ať přistě naváží a jedou!

Zimního srazu jsme se mohli zúčastnit díky finanční podpoře, kterou jsme získali od Moravskoslezského kraje.

TOM

UZLAŘSKÁ REGATA

aneb

sourozenci Hankovi proti zbytku světa

17. 1. 2015 Ostrava

Každý rok se uzlařská regata v Ostravě koná čím dál dříve, a tak jsme tentokrát za dalšími boji vyrazili už 17. ledna. Anička s Dankem jeli napřed, aby nás zaregistrovali a my ostatní jsme díky nim mohli spát o něco déle a pořádně si tak před závoděním odpočinout.

Cestu za ty roky známe už perfektně, a tak po mírném šoku ve vlaku, že jsme na nádraží zapomněli jednoho raději nejmenovaného nováčka (což se naštěstí nepotvrdilo), jsme dorazili do haly v plném počtu. Obsadili jsme zrcadlový sál, až se stropy otřásali (jak je naším dobrým zvykem), ještě trošku potrénovali a pak už se rozjelo 1. kolo.

Po něm to vypadalo, že budeme mít hodně finalistů, o svou účast ve finále bojovala Opička, Stoka, Tete, Šampón i Zuzka. Ale po 2. kole bylo jasné, že ve finále se objeví pouze všichni tři sourozenci Hankovi, Tomík, Jája, Nelka a Tygřík. Mezitím byla na pořadu ještě kategorie Mamina a Mimina, kde soutěžila Kája s Tygříkem, a vybojovaly druhé místo v čase 22,99 s.

Ve finále plavčic se na úžasném třetím místě za čas 29,83 umístila Terka a ve stejném finále na 6. místě za 36,24 Jája. Poté již následovalo historicky první finále, kdy mezi sebou bojovali dva sourozenci z Kadaa - Adam proti Vaškovi. Vítězně z něj vzešel Adam v parádním čase 23,08, který také celou svou kategorií vyhrál. Vašek skončil na trošku nepopulárním čtvrtém místě, pro něj to však byl životní úspěch za čas 35,67.

Také Tomík v kadetech měl našlápnuto, protože ve finále obhájoval druhé místo z předešlých kol, v rozhodující části se mu však tolik nezadařilo a byl diskvalifikován, což však vzal s úsměvech na rtech, jak je mu vlastní.

Nelka skončila ve své kategorii kadetek na 8. místě, když se jí nepodařilo potvrdit super čas 25,7 z druhého kola. Tygřík po letech navázala na medailové umístění a v čase 18,26 brala mezi mořskými vlčicemi třetí místo. Adam se ještě účastnil superfinále, ale tam už proti matadorům vázajících v čase 15 sekund byl tak trochu bez šance, tak třeba příště.

Děkujeme i všem ostatním účastníkům, kteří sice nejsou vyjmenováni v tomto článku, přesto však zaslouží velký obdiv a ocenění, že vůbec startovali a našli odvahu poměřit se se členy jiných oddílů, které uzlování holdují více. Obzvláště díky nováčkům, kteří neváhali a jeli s námi, i když nevěděli, do čeho jdou. Tak zase za rok na viděnou.

Tygřík

TRAVELBUG

Už jste někdy slyšeli o tzv. Travelbugu? Že ne? Tak já vám o tom něco povím.

Travelbug je libovolná věcíčka, která se schovává do kešek a je doplněná o kovový identifikační štítek, zvaný psí známka. Není to předmětem běžné výměny věcí v keškách. Cílem této věcíčky je cestovat z jedné kešky do

druhé.

Zakladatel nebo chcete-li majitel tohoto travelbugu na něj napíše, kam se chce dostat (př. do Německa) a vy musíte udělat všechno proto, abyste ho Německu alespoň kousek přiblížili. Nepsaným pravidlem je, že si jej u sebe smíte nechat pouze 14 dní. Pak ho musíte vložit do jiné kešky nebo napsat majiteli e-mail (ten je připsán na samotném travelbugu) a domluvit se s ním. Třeba jedete za měsíc do zahraničí, tak ho umístíte do kešky tam.

Když takový travelbug najdete, měl byste jeho nález zaregistrovat na stránce geocaching.com. Má na sobě totiž identifikační číslo.

Tak co, láká vás takový travelbug sami založit? Máte možnost.

TeTe

PRÁZDNINOVÉ BĚŽKOVÁNÍ SKŘÍTEK

V pátek 30. ledna se kolem sedmé hodiny ranní sešlo 7 odhodlaných člobrdů na celodenní běžkování.

Vyjeli jsme 2 auty směr Skřítek. Když jsme dojeli na parkoviště, počasí nebylo zrovna vyhovující a tak nebylo divu, že zde nikdo jiný kromě nás, neparkoval. Nazuli jsme běžky a vydali se směr Rabštejn (předpokládaná délka trasy byla 8 km). Jeli pořád cestou dolů, až jsme dojeli na místo, kde stopa končila, začínala silnice a naproti stála restaurace Ztracenka, což docela odpovídalo naší situaci :-)) (takže k 8 km na Rabštejn se připočítaly další 3 km navíc). Po kouknutí do mapy jsme zjistili, že jsme už od začátku vyjeli špatným směrem. Tak nám nezbývalo nic jiného, než se vrátit do kopců zpět. Když jsme došli zpět na rozcestí, naše grupa se už vydala správným směrem, Hvězda -> pak Rabštejn. Cesta byla hezká. Časem se i vyjasnilo tak, že nebyl ani vítr, ani nebyla velká zima, jen trochu sněžilo. Když jsme došli do cíle - Rabštejn restaurace, bylo teprve 11 hodin, takže vydatně pojedli a posilnili se na cestu zpět. Rabštejnu nám zbývalo asi 6,5 km zpět na Skřítek. Jeli jsme po cestě, která byla jako stvořená na bruslení, takže se i oblíbenci bruslení konečně dočkali. Jakmile jsme byli zpátky na Střítku, dohodli jsme se, že ještě nemáme dost a tak jsme si jeli objet červený okruh (2,5 km). Když jsme

objeli okruh, některým to bylo pořád málo, a tak jsme se dohodli, že pár z nás ještě odběhne trasu do Žďárského Potoku k restauraci. Rozdělili jsme se tedy na 2 party. Keliš, Jesus a velká Stoka jeli k restauraci autem. Víťa, Stoki, LP a Anča se k ní vydali na běžkách, cca 5,5 km. Bežecká trasa byla většinou po rovině a nebo z kopce a tak už za necelou hodku jsme my běžkaři dojeli na místo určení. V restauraci jsme si ještě objednali něco dobrého na jídlo a pití a vydali jsme se auty zpět do Opavy.

Za dnešní den jsme každý zvládli 29 km, což je podstatně víc, než jsme očekávali. Bylo to super! TOM

LYŽOVÁNÍ V ITÁLII, VAL DI SOLE

7.2. – 13.2.2015

Je sobota, 7 hodin ráno a k Tescu přijíždí autobus. Všichni nakládají lyže, batohy a potom už jen nastupují do autobusu. Tam se rozdávají dárčky – nákrčníky, jelení loje, nálepky a samozřejmě pečivo od Knappe. Po zhlédnutí spousty filmů, povídaní a také třech kolonách, jsme po 15 hodinách dorazili do Peja v Italských Dolomitech. Překrásné městečko s úžasným hotelem. A zde, v tomto hotelu jsme se ubytovali. I když bylo už 11. 00 hod., lačně jsme očekávali večeři. A tím započalo naše dobrodružství v Itálii.

První den jsme lyžovali asi 200 metrů od našeho hotelu. Pejo bylo malé středisko se skvělými sjezdovkami. Velká lanovka, která vedla na vrchol 3000, se osvědčila. Co je ovšem nutné dodat, že odpoledne byla tato lanovka 3000 uzavřena, protože opravdu hodně foukalo. Počasí: sluníčko a „trochu“ fučelo.

Den druhý jsme po výborné snídani vyrazili do nedalekého střediska zvaného Madonna. Bylo to největší lyžařské středisko, ve kterém jsme lyžovali. Takže, jak je zvykem v naší partě, jsme museli projezdit veškeré sjezdovky, co tady byly. Počasí bylo slunečné, ale teploměr nám ukazoval -18 C, což nebylo moc příjemné. Ten den bylo opravdu zima. Všechnu tu zimu nám ale nahradilo fantastické wellness v našem hotelu. Vířivka a dvě úžasné sauny, suchá a parní, nám dokonale uvolnily namožené svaly a dostatečně nás zahřály. Potom samozřejmě večeře, pokec na pokoji či jinde a nechyběly ani deskovky.

Třetí den, který je pro mnohé lyžaře a sportovce kritický, jsme zvládli skvěle. Nejenom, že bylo opravdu teplo a všichni si svlékali vrstvy oblečení, ale tento den jsme navštívili i ledovec. Passo Tonale prostě stálo za to! Večer naše milé osazenstvo rodičů a kamarádů zasedlo ke kulatému stolu a zpívalo skoro až do ranních hodin. Bylo nám fajn.

Ve středu nás opět čekalo středisko Madonna. Bohužel, krásné počasí přilákalo i jiné lyžaře a tak jsme se museli potýkat s velkými řadami u vleků. Tato skutečnost nebyla sice moc příjemná, ale i tak jsme si ji zpříjemnili odpolední pauzou s hamburgerama. Mňam! Večer jsme samozřejmě strávili ve wellness a potom jsme se nablábili na večeři.

Poslední den, tedy ve čtvrtek, naše lyže znovu okusily svahy v Peju. Bylo takové teplo, že jsme se opalovali nahoře bez. Užívali jsme si lyžování, co to šlo, a nakonec se naložil autobus a šlo se na pizzu. Cesta autobusem byla příjemná, tedy pro většinu z nás, a kolem 8.00 hod. jsme dojeli k Tescu, kde náš skvělý zájezd skončil.

Bylo to úžasné, a proto děkuji Ad'ovi, Tomovi a Jirkovi (řidič) za pohodu a spoustu zážitků!!!

Urša

LYŽE ITÁLIE 2015

V sobotu 7.2. jsme se vydali autobusem na 1000 kilometrů dlouhou cestu do údolí Val di Sole italských Dolomit, do hotelu Pejo, abychom si jako každý rok pořádně zalyžovali, zajezdili na snowboardech a užili si pořádný kopec srandy. Vyjždělo se brzy ráno. Cesta byla dlouhá, jelikož jsme narazili na dvě dopravní zácpy. Když jsme kolem půl 11 dorazili na hotel, ubytovali jsme se a vyrazili na 5-ti chodovou večeri. Večere byly výborné po celý týden! První lyžařský den (neděle) jsme vyrazili do střediska Pejo, které bylo jen 200 m od našeho hotelu. Nejvyšší vrchol tohoto střediska byl 3000 metrů. Celý den bylo krásně, svítilo sluníčko a bylo horko. Po celodenní lyžovačce jsme jako hosti hotelu mohli o dpočítat v lázních, kde byla vířivka, sauna anebo vodní pára.

V pondělí jsme vyrazili do střediska Madonna di Campiglio. Bylo to největší středisko z celého týdne, zhruba 150 km sjezdovek. My jsme se vydali do komplexů Folgarido a Marilleva. Počasí bylo jako minulý den, suprové. Azuro, teplo. Celou dobu nás oslňovaly překrásné sjezdovky. Večer proběhl ve stejném provedení jako ten minulý. Wellness, večere, večírky pro mladé a pro starší.

V úterý jsme lyžovali ve středisku Passo Tonale. Dopoledne jsme projeli jižní stranu, odpoledne jsme se vydali k ledovci na stranu opačnou. A k tomu pořádná opalovačka. Po večeri se naše večírky mladých a starších stmelily, kdy jsme se rozdělili na skupinky a vždy museli vymyslet písničku na dané téma. K tomu nás doprovázeli

Tom a Dib na kytaru a Alice na housle. To bylo srandy. Ve středu jsme se opět vydali do střediska Madonna di Campiglio, ale tentokrát do komplexu Pinzolo. Ikdyž bylo tento den na sjezdovkách plno dalších lidí, krásné počasí a sjezdovky nám to bohatě vynahrádily. Poslední večer jsme si pořádně užili v hotelových lázních. Ve čtvrtek, v den odjezdu, jsme se už ráno museli sbalit na cestu domů. Na sjezdovku do místního střediska Pejo jsme odešli až kolem půl deváté. Počasí nás ani tento den nezklamalo. Zpáteční cesta byla bezproblémová. Kolem 8 ráno jsme se navrátili do Opavy.

Byla to jedna z nejlepších lyžovaček doposud. Počasí bylo jako z katalogu, sjezdovky suprové, 5-ti chodové večere neměly chybu a o večerním odreagování ve wellness ani nemluvě. Co více si o jarních prázdninách přát? Ještě když jedete s tak suprovou partou, jako jsme my!

Děkujeme Moravskoslezskému kraji, že nás finančně podpořil.

Anička

NAŠI NOVÁČCI

Ahoj,

stejně jako každý rok, jsme i letos do oddílu přijali několik nováčků. Bobr nám je bude všechny postupně představovat. U nováčků jako obvykle pracuje Tygřík s Markétou, Uršulou a Stokou a pomáhají jim Hanule s Aňou a Káčou.

Hanule

Tak tady je máme:

Rozárka Hartmannová: Rozárku to v oddíle moc baví a říká, že se těší na každou schůzku. Má ráda když si hrajeme, ale baví ji taky znalosti. Její nejlepší kamarádka tady je Kačenka.

Barča Strojná: Barča se o našem oddíle dozvěděla od své kamarádky Dianky. Zatím ji nejvíc bavila bojovka ve městě. Taky má ráda uzly. Její kamarádky jsou Dianka a Lucka.

Kačenka Bernardová: Jak se Kačka dozvěděla o našem oddíle, to je snad všem jasné. Důležité však je to, že se jí tady moc líbí. Baví ji uzly a ráda jezdí na výpravy. Její nejlepší kamarádka je Rozárka.

Dianka Strímelská: Diance se tady v oddíle moc líbí. Nejvíc ji baví hry a uzly. Tygřík je Diančina teta, tak je docela jasné že Dianka se o našem oddíle dozvěděla právě od ní. Její nejlepší kamarádka je Barča.

Pepča Sýkorová: Pepča je u nováčků už druhý rok a to znamená že už je velmi zkušená. Všem ostatním ráda pomůže. V oddíle se jí moc líbí. Její nejlepší kamarádka je Opička.

Eliška Barwencziková: Eliška se o našem oddíle dozvěděla od své kamarádky Lucky a zatím se jí tady moc líbí. Ze všeho nejvíc má ráda hry, ale baví ji taky uzly a morseovka. Její nejlepší kamarádka je Lucka.

Julča Vlčková: Julča má nejvíc ráda hry, ale taky ráda jezdí na výpravy a dokonce ji baví i znalosti. O našem oddíle se dozvěděla od svých kamarádek Jáji a Opičky.

Lucka Jahodová: Lucka s námi už byla na táboře a moc se jí tam líbilo, takže není divu že jí baví i chodit na schůzky a jezdit na výpravy. Taky ji baví hry a znalosti. Její nejlepší kamarádka je Eliška.

Samík Habaň: Samík se o našem oddíle dozvěděl od rodičů. Zatím ho to s námi baví. Nejradši má hry, ale baví ho taky uzly (i přesto že s nimi bojuje). Jeho kámoši jsou Lukáš a taky Anča.

Lukáš Ondračka: Lukáš říká, že je tady v oddíle spokojený. Baví ho uzly. Nejlepší hra co tady zatím hrál je bang. Jeho kámoši jsou Kristián a Samík.

Honza Staříčný: Honzovi se v oddíle moc líbí. Říká, že se těší na každou schůzku a výpravu. Má rád uzly. Jeho kámoši jsou Lukáš a Pavel.

Pavel Pivoda: Pavel říká, že si v oddíle užije spoustu zábavy. Zatím ho nejvíc baví hry a uzly. Jeho kámoši jsou Adam, Lukáš, Honza, Kristián a Samík.

Filip Vítek: Filip se o našem oddíle dozvěděl od rodičů. Má rád hry (nejvíc ho baví elektřina), ale taky uzly a morseovku. Jeho kámoši jsou Ítý a Švagr.

Tomáš Volný: Tomáš se o našem oddíle dozvěděl od svého kámoše Kuby. Moc se mu líbila hra pustý ostrov. Taky ho baví uzly. Jeho Kámoši jsou Honza a Kuba.

Kristián Habaň: Kristián je taková naše malá výjimka, protože říká že se mu v oddíle moc nelíbí. Trošku ho baví hry, ale to je tak všechno. Zatím však na schůzky pořád chodí takže možná ještě změní názor.

Kuba Halama: Kuba rád jezdí na výpravy. Jeho oblíbená hra je zip, zap, boing. Znalosti ho moc nebaví, ale jinak se mu v oddíle moc líbí. Jeho nejlepší kámoš je Honza.

Adam Rybka: Adama hodně baví znalosti jako třeba ulzy nebo morseovka. Taky má rád hry. O našem oddíle se dozvěděl od rodičů. Jeho Kámoši jsou Pavel, Lukáš a Tomáš.

VÝPRAVA NOVÁČKŮ DO ZOO

21.2.2015

V sobotu, 21. 2. 2015 se naše skupinka 11 dobrodruhů vydala na výpravu do Ostravské ZOO. Na nádraží jsme nastoupili do rychlíku, který nás štando pédem dovezl do Ostravy. Odtud jsme jeli tramvají a autobusem.

Dorazili jsme před ZOO Ostrava a vrhli jsme se poznávat tajemství zvířat s pomocí naší skvělé vedoucí Hanule, která věděla o zvířatech, divokých kmenech v Africe a Americe snad úplně všechno.

Jako první jsme viděli velkého jelena, který měl krásné parohy. Naše cesta potom pokračovala ke zvířatům z domácího chovu, jako je kráva, prase domácí a podobně. Úspěch sklidili i pěstrosi, protože jeden z nich klofl nešťastnou Uršulu, ale nebojte se, nic se jí naštěstí nestalo.

Následovala svačinka, protože nám všem vyhládlo. Po skotačení na hřišti a svačině nám Hanule rozdala pracovní listy, které jsme měli v průběhu naší výpravy vyplnit. Hrál se o balíček bonbonů, takže se všichni snažili. Prohlídka pokračovala. Nejvíce se nám líbily žirafy, zebry, hroši i krokodýli.

Ale na jeden zážitek opravdu nesmím zapomenout. Když jsme se šli podívat na lva, strhla se taková malá pranice mezi lvici a lvem. Lvice řvala na celé ZOO a znělo to velmi strašidelně. Až se někteří členové naší výpravy lekli, a můžu vám říci, že já taky.

Náš výlet se moc povedl a nakonec jsme ve vlaku potkali i druhou polovinu našeho oddílu, která se vracela z boje o Zlaté trenky. Těším se, až zase někam vyrazíme.

Urša

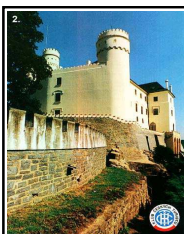

UČÍME SE S BOBREM

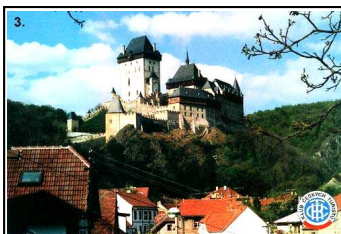
TURISTICKÉ ZÁVODY - KULTURNĚ POZNÁVACÍ ČINNOST

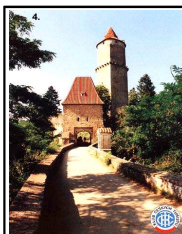
PRAŽSKÝ HRAD

ORLÍK

KARLŠTEJN

ZVÍKOV

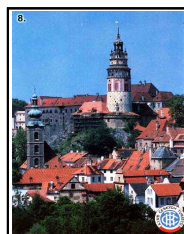
HLUBOKÁ

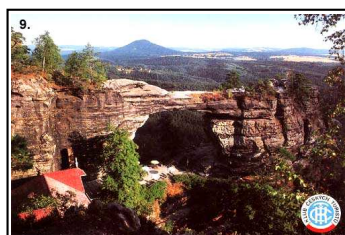
LEDNICE

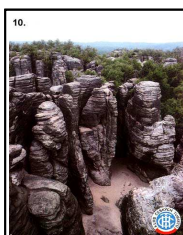
JINDŘICHŮV HRADEC

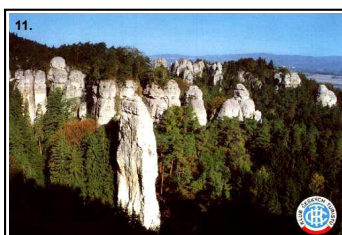
**ČESKÝ
KRUMLOV**

PRAVČICKÁ BRÁNA

**TISKÉ
SKÁLY**

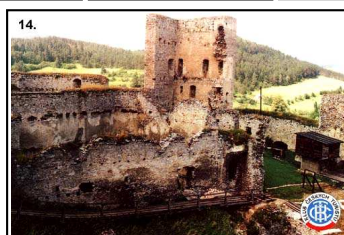
HRUBÁ SKÁLA

PÁLAVSKÉ VRCHY

ŠVIHOV

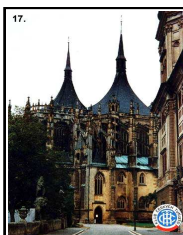
RÁBÍ

KOST

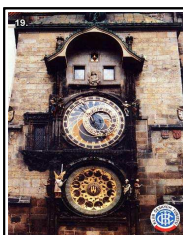
TROSKY

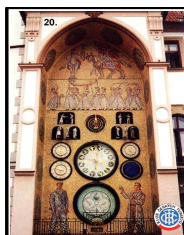
**KUTNÁ
HORA**

CHRÁM SVATÉHO VÍTA

**PRAŽSKÝ
ORLOJ**

**OLOMOUCKÝ
ORLOJ**

ZA ZLATÝMI TRENKAMI

20. - 21. 2. 2015

Sraz byl ve 4 hodiny odpoledne, samozřejmě se našli opozdilci, kteří přišli o deset minut později, ale vlak nám jel až o půl, takže se mohlo podle plánů vyrazit do Valmezu. Cesta vlakem nebyla ani moc dlouhá a ani moc únavná. Do Valmezu jsme sice dorazili za tmy, ale i tak jsme hernu našli bez sebemenších problémů. Sotva jsme odložili batohy ihned jsme šli prozkoumat hernu Vrtuli Zlatých šípů.

Někteří se ani nepřevlíkli a už měli rozehranou hru, řešili hlavolamy, koukali se na optické iluze nebo jedli. Vyzkoušeli jsme spoustu nových her jako Koncept, Jungle speed nebo Ubongo duel, ale stejně největší úspěch měly dřevěné kostičky. Všichni se vrátili do svých dětských let, dokonce i Keliš a Dan. Postavili obrovskou kruhovitou věž, raketu a nakonec domino, které se bohužel nepovedlo. Hraní her všechny tak vytížilo, protože jak si lehli tak i usli.

Ráno se nikomu vstávat nechtělo, ale nic jiného nezbývalo. Už o půl 9 byl sraz na turnaj v ringu. Kolem 9 byla všechna družstva nahlášena a tak se mohl spustit krátký film o tom, co jsou to vlastně TY Zlaté trenky, nejceněnější sportovní trofej. Po filmu a představení Zlatých trenek se mohlo vyrazit soutěžit. Hrál se ve třech tělocvičnách podle kategorií, bohužel v mladší kategorii do 5. třídy jsme neměli ani jeden tým (je to obrovská škoda), ale v následující starší kategorii byly už tři týmy a v nejstarší dokonce týmů pět.

Celý turnaj trval asi čtyři hodiny a celkové vyhlášení mohlo proběhnout. Ve starší kategorii se náš tým Kulíšci ve složení Mája, Miša a Hanka, umístil těsně pod stupni vítězů, Bombíci (Uršulák, Lama, Koště) se také nenechali zahambit a obsadili 7. místo a Bariton (Bája, Ríša, Tonda) kolem 10. místa. Ve starší kategorii jsme měli více zastupců, ale jen tým Předposlední se umístil a to na 1. místě. Týmy jako Poslední, První od konce, Třetí od konce a První se nedostali bohužel do finále.

Vítězové z každé kategorie měli tu poctu si obléct Zlaté trenky a projít se po koberci. Také dostali věčné medaile a diplom. Turnaj skončil dřív než jsme předpokládali a nikomu se do bazénu moc nechtělo, jednohlasně se rozhodlo, že pojedeme domů už o půl 3. Všichni byli po vyčerpávajícím turnaji vysílení, že skoro usli ve vlaku, ale ihned se probudili, jakmile potkali nováčky ve vlaku do Opavy, kteří se také vraceli domů z výpravy.

Myslím, že se výprava všem líbila. Děkuje Moravskoslezskému kraji za finanční podporu a Zlatým Šípům za poskytnutí výborného ubytování v jejich herně a uspořádání skvělého turnaje O Zlaté trenky! Snad se o ně poperem i příští rok!

WWW

LUŠTÍME S BOBREM

D	O	L	O	M	I	T	Y	Y	P	L	A
P	A	S	S	O	T	O	N	A	L	E	S
E	E	K	A	D	Á	A	Y	R	O	H	T
R	A	I	V	A	L	D	I	S	O	L	E
M	V	O	O	N	I	A	H	N	O	Y	L
I	A	G	A	L	E	J	A	Í	R	Ž	V
C	P	K	A	D	A	O	Á	H	CH	E	I
E	O	S	N	O	W	B	O	A	R	D	O

Tajenka: _____

PŘIPRAVOVANÉ AKCE:

- VÝPRAVA DO POCHNĚ U VRBNA (20.-22. 3.)
- DRUŽINOVÁ VÝPRAVA ORLÍKŮ (28.-29. 3.)
- SPLUTÍ ODRY (29. 3.)
- OUTDOOROVÉ VELIKONOCE (3.-6. 4.)
- KADAR A ZKOUŠKA NOVÁČKŮ NA PEVNOSTI VE VRŠÍCH (17.-19. 4.)
- SIT ON TOP OPAVA (25. 4.)
- LAGORI CUP V OSTRAVĚ (26. 4.)
- ŽELEZNÝ TOMÍK - LITOMĚŘICE (8.-10. 5.)